

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 3 juli 2008 in zaak
nrs. 08/14013 en 08/14015 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 april 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van, (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

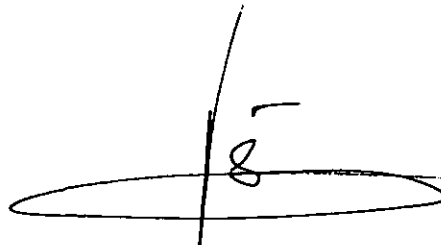
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 december 2008

314-563.

Verzonden: 22 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 08 / 14015 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 14013 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 3 juli 2008

in de zaak van:

geboren op _____, van Gambiaanse nationaliteit, verzoekster,
verblijvende in het Detentiecentrum te Zeist,
gemachtigde: mr. L.B. Vellenga-van Nieuwkerk, advocaat te Alkmaar,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.R. Verdoner, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoekster heeft op 8 maart 2008 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 17 april 2008 afgewezen. Verzoekster heeft tegen het besluit op 18 april 2008 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het beroep de werking van het besluit niet opschort. Verzoekster heeft op 18 april 2008 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoekt verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 12 juni 2008. Verzoekster is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

zaaknummer: AWB 08 / 14015 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 14013 (beroep)

2

-
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Ingevolge artikel 29, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd onder meer worden verleend aan de vreemdeling:
- die verdragsvluchteling is;
 - die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
 - van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.
- 2.5 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.6 Verzoekster heeft ter onderbouwing van haar aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoekster heeft Gambia verlaten omdat zij gedwongen was te trouwen met haar huidige echtgenoot. In dit huwelijk is zij door haar echtgenoot mishandeld en verkracht. Nu vreest zij dat haar dochter onder dwang van haar echtgenoot zal worden besneden in Gambia.
- 2.7 Verzoekster is naar eigen zeggen op 28 juli 2007 Nederland binnengekomen. Op 8 maart 2008 is zij door de politie Brabant Zuid-Oost op grond van artikel 59 Vw in bewaring gesteld.
- 2.8 Verweerder heeft verzoekster artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw tegengeworpen. Verzoekster heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd ter ondersteuning van haar identiteit, nationaliteit en reisverhaal en zij heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van deze bescheiden niet verwijtbaar is. Ter zitting heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat verweerder het standpunt ten aanzien van het toerekenbaar ontbreken van documenten handhaaft, maar dat verweerder thans uitgaat van de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas. Verzoekster komt evenwel, aldus verweerder, niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op één van de gronden van artikel 29 Vw.
- 2.9 Verzoekster heeft hiertegen in beroep -samengevat en voor zover hier van belang- het navolgende aangevoerd. Verweerder heeft het bestreden besluit genomen terwijl de

zaaknummer: AWB 08 / 14015 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 14013 (beroep)

3

termijn voor het indienen van de zienswijze nog niet was verstreken. Ter onderbouwing verwijst verzoekster naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 23 november 2001 (AWB 01/46792). Gelet op het tijdstip waarop het besluit is verzonden, kan verweerder de bijlagen bij de zienswijze onmogelijk zorgvuldig hebben gelezen. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd weersproken hetgeen in de zienswijze is aangevoerd. Verzoekster is in haar belangen geschaad nu de hoornmedewerker onvoldoende aandacht heeft geschonken aan de culturele achtergrond van verzoekster en met name haar positie als vrouw. Verzoekster stelt voorts dat zij de originele geboorte-akte van haar dochter op 17 april 2008 heeft ontvangen. In de zienswijze is de akte uitdrukkelijk ter verificatie aangeboden. Verzoekster wil met de akte aantonen dat zij een dochter heeft, geboren op [redacted] en dat zij asiel heeft aangevraagd om haar dochter te vrijwaren van genitale verminking. Haar dochter verblijft bij verzoeksters moeder. Nadat bekend werd dat de vader zijn kind wilde laten besnijden, zijn verzoeksters moeder en verzoeksters dochter verhuisd naar een geheim adres. Voorts stelt verzoekster dat zij slachtoffer is geweest van verkrachting en huiselijk geweld. Zij kon daartegen geen adequate bescherming van de autoriteiten krijgen. Zij valt daardoor onder de werking van het Vluchtelingenverdrag, artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (VN Vrouwenverdrag) en artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR). Ter onderbouwing van haar standpunt heeft verzoekster een drietal artikelen overgelegd uit het tijdschrift NAV, een rapport van het US State Department van 11 maart 2008 en een rapport van de Home Office, inzake Gambia, van 29 augustus 2007. Gelet hierop had verweerder, aldus verzoekster, bij gebreke van een ambtsbericht inzake Gambia, behoren te onderzoeken en vaststellen of in Gambia vrouwen door de overheid beschermd zullen worden tegen huiselijk geweld.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.10 Verzoekster heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder de bestreden beschikking heeft geslagen terwijl de termijn voor het indienen van een zienswijze nog niet was verstreken. Vast staat dat verzoekster binnen de termijn voor het indienen van de zienswijze, met 83 pagina's bijlagen per fax heeft verstuurd naar verweerder. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder weliswaar vóór de afloop van de termijn heeft beslist maar nádat door verzoekster de zienswijze was ingediend. Het beroep van verzoekster op de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, faalt, nu in die zaak door verweerder vóór sluiting van de termijn een besluit was genomen zonder dat eisers gemachtigde, hoewel deze had aangekondigd een zienswijze te zullen indienen, in de gelegenheid was gesteld om de zienswijze in te dienen. Voornoemde casus verschilt aldus van de onderhavige zaak. Of verweerder al dan niet de laatste zeven pagina's van de bijlagen bij de zienswijze heeft ontvangen kan in het midden blijven. Verzoekster is niet in haar belangen geschaad nu verweerder in het bestreden besluit op deze bijlagen is ingegaan.
- 2.11 Nu verweerder zich ter zitting op het standpunt heeft gesteld het relaas van verzoekster geloofwaardig te achten, maar onvoldoende zwaarwegend voor een geslaagd beroep op één van de gronden van artikel 29 Vw, zal de voorzieningenrechter in het midden laten of verweerder al dan niet het ontbreken van documenten aan verzoekster heeft kunnen tegenwerpen. Beoordeeld dient te worden of verweerder verzoekster terecht

zaaknummer: AWB 08 / 14015 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 14013 (beroep)

4

geen verblijfsvergunning heeft verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en c, Vw.

- 2.12 Voor wat betreft de vrees van verzoekster voor een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling door haar echtgenoot, overweegt de voorzieningenrechter het volgende. Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (bijvoorbeeld de uitspraak van 3 oktober 2003, 200305159/1) mag van een vreemdeling worden gevergd dat hij zich, alvorens hij zijn land van herkomst verlaat om elders bescherming te zoeken, tot de autoriteiten van dat land wendt om bescherming te krijgen, tenzij dit voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos is. Indien dit niet aannemelijk is gemaakt, kan slechts het tevergeefs invoeren van de bescherming van de autoriteiten ertoe leiden dat moet worden aangenomen dat de autoriteiten van het land van herkomst niet bereid of niet in staat zijn bescherming te bieden. Verzoekster heeft niet betwist dat zij niet de bescherming van de autoriteiten heeft ingeroepen tegen het door haar echtgenoot uitgeoefende huiselijk geweld. Evenals verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat het invoeren van de bescherming van de Gambiaanse autoriteiten tegen deze misdragingen gevaarlijk of op voorhand zinloos zou zijn geweest. In het bij de zienswijze overgelegde rapport van het US Department of State Country Report on Human Rights Practices - 2007 wordt weliswaar melding gemaakt van problemen bij de bestrijding van huiselijk geweld en verkrachting binnen een relatie, maar tevens wordt hierin vermeld dat: "*cases of domestic violence could be prosecuted under laws prohibiting rape, spousal rape, and assault*". Nu verzoekster geen pogingen heeft ondernomen om de bescherming van de autoriteiten in te roepen, kan niet gesteld worden dat een dergelijk beroep bij voorbaat zinloos zou zijn. De voorzieningenrechter neemt hierbij voorts in aanmerking dat verzoekster in de periode van januari 2005 tot juli 2007 in het land van herkomst, bij haar moeder kon verblijven en zonder problemen uit handen van haar echtgenoot heeft weten te blijven; waardoor zij zich reeds aldaar aan de dreiging die van haar echtgenoot is uitgegaan, heeft onttrokken. De beroepen op artikel 3 EVRM, het IVRK, alsmede de overige mensenrechtenverdragen waarnaar in de zienswijze is verwezen in het kader van de vrees voor een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM, falen derhalve.
- 2.13 Daarnaast heeft verzoekster een beroep gedaan op vrees voor genitale verminking ten aanzien van haar dochter. In hoofdstuk C2/3.2.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), heeft verweerder zijn beleid inzake genitale verminking uiteengezet. De ouder, die genitale verminking van zijn minderjarige dochter vreest, kan in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel. De ouder kan alleen voor een dergelijke vergunning in aanmerking komen, indien de dochter in het bezit wordt gesteld van de hier bedoelde verblijfsvergunning asiel. Bovendien dient de ouder tegelijkertijd met de dochter Nederland te zijn ingereisd. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder -gelet op voormeld beleid- op goede gronden overwogen dat het risico voor vrouwenbesnijdenis van de dochter van verzoekster in de onderhavige aanvraag geen rol kan spelen, nu de dochter zich in het land van herkomst bevindt.
- 2.14 Ten aanzien van het beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw overweegt de voorzieningenrechter het volgende. In C2/4.2 Vc heeft verweerder beleidsregels neergelegd met betrekking tot de toepassing van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. Het traumatabeleid ziet op gevallen waarin de persoonlijke beleving van bepaalde -limitatief opgesomde- gebeurtenissen voor een asielzoeker zodanig traumatiserend zijn geweest, dat van hem of haar niet verlangd kan worden terug te

zaaknummer: AWB 08 / 14015 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 14013 (beroep)

5

keren naar het land van herkomst. Als zodanige gebeurtenissen worden -onder meer- genoemd marteling, ernstige mishandeling, of verkrachting van betrokkene. In het traumatabeleid is vervolgens neergelegd dat de handelingen moeten zijn verricht van overheidswege, door politieke of militante groeperingen die de feitelijke macht uitoefenen in het land van herkomst of een deel daarvan, of door groeperingen waartegen de overheid niet in staat is of niet willens is bescherming te bieden. Voorts zal aannemelijk moeten zijn dat de gestelde gebeurtenissen aanleiding zijn geweest voor het vertrek uit het land van herkomst. Hierbij geldt als uitgangspunt dat betrokkene binnen zes maanden na de gebeurtenissen het land van herkomst dient te hebben verlaten. Onder verwijzing naar hetgeen hierboven is overwogen met betrekking tot verzoeksters beroep op de b-grond van artikel 29, eerste lid, Vw, is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat verzoekster niet voldoet aan alle voorwaarden van het traumatabeleid, omdat haar echtgenoot niet behoort tot de categorieën van personen zoals genoemd in dit beleid, zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Gambiaanse overheid niet in staat is of niet willens is bescherming te bieden tegen de problemen die verzoekster heeft ondervonden en zij voorts niet binnen zes maanden na het door haar echtgenoot uitgeoefende geweld, het land van herkomst heeft verlaten.

- 2.15 Gelet op het voorgaande heeft verweerder op goede gronden geweigerd aan eiseres een verblijfsvergunning te verlenen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en c, Vw.
- 2.16 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.17 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.18 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 08 / 14015 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 14013 (beroep)

6

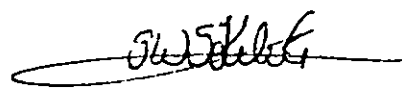
3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door S.W.S. Kiliç, voorzieningenrechter, en op 3 juli 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van M.J.E. de Jong, griffier.

De griffier is verhinderd te tekenen.

Afschrift verzonden op: 03 JUL 2008

Coll: JM

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eenstudeend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Advocatenkantoor
Vellenga

IMMIGRATION LAWYER

*Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Vreemdelingenkamer
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage*

*14 juli 2008
Per Falkkoerier én per fax verzonden*

telefoon direct: 072 5648640

L 20.016 (dit nummer svp op alle correspondentie vermelden)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 JUL 2008	
ZAAKNR.	200805407
AAN:	VZ
BEHANDELD DO:	

HOGER BEROEPSCHRIFT

*Namens geboren op van Gambiaanse nationaliteit
verblijvend te Soesterberg in detentiecentrum Zeist aan de Richelleweg 13,
Ind nr: 0803.10.1009*

*die ondergetekende bepaaldelijk heeft gevolmachtigd tot het instellen en ondertekenen van dit
hoger beroepschrift en te dezer zake domicilie kiest op mijn kantooradres (Pater
Schiphorststraat 37, 1827 NK Alkmaar; postadres: postbus 8038, 1802 KA Alkmaar), teken
ik hierbij hoger beroep aan tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, AWB 08/14013, d.d. 3 juli 2008*

GRIEF I

*De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.10 ten onrechte dat verweerder weliswaar
vóór de afloop van de termijn (voor het indienen van een zienswijze) heeft beslist, maar nádat
door appellante de zienswijze was ingediend en dat appellant daardoor niet in haar belangen
is geschaad nu verweerder in het bestreden besluit op deze bijlagen is ingegaan.*

Toelichting:

*Artikel 3.116 Vb is van toepassing. Dat artikel bepaalt dat artikel 3.115, eerste tot en met
vierde lid, niet van toepassing is.*

POSTADRES Postbus 8038, 1802 KA Alkmaar • TELEFOON 072 - 564 77 90 • TELEFAX 072 - 564 32 49
E-MAIL loesvellenga@planet.nl

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Advocatenkantoor
Vellenga

IMMIGRATION LAWYER

Artikel 3.115 lid 5 bepaalt dat de ontvangst van de schriftelijke zienswijze wordt bevestigd, en dat is niet gebeurd. Verweerder heeft aldus in strijd met de wet gehandeld en dat is door de rechtbank miskend.

Artikel 115, lid 6 bepaalt dat de minister rekening houdt met een na afloop van de termijn ontvangen schriftelijk zienswijze, indien de beschikking nog niet is gemaakt. Met een na afloop van de termijn ontvangen aanvullende zienswijze op een eerder ingediende zienswijze wordt rekening gehouden, indien de beschikking nog niet bekend is gemaakt en de afdoening van de zaak daardoor niet ontoelaatbaar wordt vertraagd.

In casu is de zienswijze per fax verzonden op 14 april jl. om 14.14 uur. De zienswijze is die dag tevens per koerier aan verweerder aangeboden. De beschikking werd mij op 14 april jl. om 17.52 uur per fax toegezonden.

Verweerder heeft de beschikking nog voor het verstrijken van de termijn geslagen en bekend gemaakt. Verweerder heeft niet eens afgewacht of er nog een aanvullende zienswijze zou worden ingediend. Nu het per fax verzonden exemplaar niet het juiste aantal pagina's bevatte, heeft verweerder de beschikking bovendien geslagen zonder kennis te nemen van alle bijlagen, waarnaar in de zienswijze verwezen was. Appellante acht die handelwijze in strijd met de wet. De rechtbank heeft dat miskend.

Nu die bijlagen juist zagen op een onderbouwing van de beroepsgronden is appellante wel degelijk in haar belangen geschaad. Ook dat heeft de rechtbank miskend.

GRIEF II

De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.12 ten onrechte dat de beroepen op artikel 3 EVRM, het IVRK en de overigen mensenrechtenverdragen falen omdat appellante geen pogingen heeft ondernomen om de bescherming van de autoriteiten in te roepen tegen het huiselijke geweld.

Toelichting:

De rechtbank miskent hier dat de echtgenoot van appellante een invloedrijke functie bekleedde. Hij was directeur van de "Gambian Civil Aviation Authority".

Het hoofd van de politie is een familielid van haar man. Appellante heeft dan ook aangevoerd dat zij – gelet op haar positie als derde vrouw – en gelet op de invloed van haar man en zijn familie geen aangifte kon doen.

Advocatenkantoor
Vellenga

IMMIGRATION LAWYER

GRIEF III

De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.13 ten onrechte dat het beroep op het beleid ten aanzien van vrees voor genitale verminking faalt omdat de dochter van appellante nog in Gambia is.

Toelichting:

Appellante heeft aangevoerd dat artikel 4:84 AWB verweerder de mogelijkheid geeft om van beleid af te wijken.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat afwijking mogelijk is als aan twee cumulatieve eisen wordt voldaan. Er moet sprake zijn van bijzondere omstandigheden en deze dienen met zich te brengen dat de nadelige of voordelige gevolgen van handelen overeenkomstig de beleidsregel onevenredig zouden zijn in verhouding tot de met de beleidsregels te dienen doelen.

In casu gaat het om genitale verminking van een 4 jarig kind. Genitale verminking wordt algemeen aanvaard als een schending van artikel 3 EVRM.

Appellante heeft bijzondere omstandigheden aangevoerd waarom haar dochter niet met haar is meegekomen. Ik verwijs daarnaar. Zij is bovendien na aankomst (legale inreis) geheel ten onrechte gearresteerd op verdenking van het slikken van "bolletjes". Daarna is zij ziek geworden en is geopereerd aan een tumor. Na de operatie is zij door een medewerker van het ziekenhuis aangegeven bij de vreemdelingendienst en verblijft daarom sinds begin maart jl. in vreemdelingenbewaring. Zij heeft daardoor geen gelegenheid meer gehad haar dochter naar Nederland te laten komen, nadat zij had vernomen dat haar echtgenoot het kind wil laten besnijden.

Door het beleid rigide toe te passen loopt het kind risico op onherstelbare schade.

Verweerder heeft bovendien totaal niet gemotiveerd waarom niet van het beleid wordt afgeweken.

De rechtbank heeft dit miskend.

Op grond van voorgaande grieven, zowel op zichzelf als cumulatief, verzoek ik u dit hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen, het bij de rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren, de beschikking d.d. 18 april 2008 te vernietigen en verweerder op te dragen een nieuwe beslissing op de asielaanvraag te nemen.

Ondertekening:

Loes Vellenga-van Nieuwkerk
advocaatgevolmachtigde